

Václav Hojka

Václav Hojka se narodil v únoru 1940 v Čakovicích, dnes je to součást Prahy. Jeho otec byl živnostník, matka měla podlomené zdraví. V dětství chodil do obecné školy v Čakovicích. Se spolužáky z obecné školy se scházejí dodnes.

Po maturitě se rozhodl pro pedagogickou dráhu, ačkoliv nikdo z rodiny před ním učitelem nebyl. Původně chtěl studovat přírodopis a chemii, ale kvůli negativnímu posudku ředitele školy nebyl přijat, neboť jeho otec byl živnostník. Díky známosti dostal možnost zkusit kombinaci ruština a tělesná výchova. Prošel náročnými přijímacími zkouškami z tělesné výchovy. Pak byl přijat na obor ruština a tělesná výchova.

Předtím, než měl nastoupit už jako vystudovaný učitel na svou první školu, byl povolán na 2 roky na vojnu. Během vojny se aktivně zapojil do nácviku celostátní spartakiády, na kterou nacvičoval vybranou vojenskou gymnastickou sestavu.

Po vojně bylo panu Hojkovi přiděleno místo učitele na osmileté střední škole v Bohdanči, nedaleko Kutné Hory. Bohdanečský ředitel ubytoval pana Hojku s kolegou Lojzou Sojkou v opuštěném Karbanově mlýně. Škola v Bohdanči byla malá, bez školní jídelny, s omezenými podmínkami. V roce 1963 se oženil s paní učitelkou, která s ním v Bohdanči začínala učit. Škola v Bohdanči směřovala k zániku, a tak přešel do Zbraslavi.

Po svatbě se se svou manželkou přestěhovali do Kutné Hory, odkud oba dojížděli do školy ve Zbraslavicích. V této škole pan Hojka nacvičoval s žáky na spartakiádu a organizoval sportovní soutěže. Ve Zbraslavicích působil 11 let a stal se zástupcem ředitele. Zbraslavický obecní úřad mu odmítl přidělit byt, což vedlo k jeho pozdějšímu odchodu z této školy.

Nastoupil na základní školu Na Náměti jako ředitel v roce 1974. Byl hodně úspěšný v trénování basketbalu. Pan Hojka byl v roce 1980 informován o tom, že se po 50 letech bude stavět nová škola na sídlišti Šipší a že bude prvním ředitelem této nové školy. Pan Hojka byl u oficiálního otevření základní školy (dnes ZŠ Jana Palacha) v roce 1984.

Jako ředitel zde působil dlouhých 18 let do svého odchodu do důchodu, nechtělo se mu ovšem z této školy odcházet, a proto tu pokračoval jako učitel tělesné výchovy na zkrácený úvazek. Jeho největší radostí bylo se věnovat basketbalovému kroužku.

Vždy, když pan Hojka jde kolem školy, tak si rád zavzpomíná na léta, kdy tuto školu vedl jako pan ředitel. Své bývalé žáky potkává na úřadech, v restauracích a podnicích dodnes.